शस्य पुरोऽनुवाक्या। समिद्धो अञ्जन्नित्यत्र व्याख्याता। पिशङ्गरूपः सुभर इति पुरोडाशस्य याज्या। सा चाग्निरयिमश्नवदित्यत्र व्याख्याता॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "दशेमं त्वष्टुर्जनयन्त गर्भम्। अतन्द्रासो युवतयो बिभर्त्रम्। तिग्मानीकꣳ स्वयशसं जनेषु। विरोचमानं परिषीन्नयन्ति" इति। प्राच्याद्याः 'दश',दिशः, 'इमं' अग्निं गर्भस्थानीयं,'त्वष्टुः', शकाशात् 'जनयन्त' उदपादयन्। पुरा कदाचित् सर्व्वत आन्ध्ये सति प्रकाशार्थं दशस्वपि दिक्षु त्वष्टा वह्निमुत्पादितवान्, इत्याख्यायिका ब्राह्मणान्तरे द्रष्टव्या। कीदृश्यो दिशः, 'अतन्द्रासः' प्राणिधारणरूपे स्वव्यापारे कदाचिदप्यालस्यरहिताः, 'युवतयः' नित्यतरुणस्वभावाः। कीदृशमग्निं, 'विभर्त्रं' दाहपाकप्रकाशप्रदानेन सर्व्वस्य जगतः पोषकं, 'तिग्मानीकं' तीक्ष्णज्वालारूपेण सैन्योपेतं, 'स्वयशसं' स्वतः प्रसिद्धं यशोयुक्तं, 'जनेषु' प्राणिषु, 'विरोचमानं' उदराग्निरूपेण वह्निःप्रकाशकत्वेन च विशेषेण च दीप्यमानं, तादृशमग्निं 'परिषीं' परितोऽवस्थितासु तत्तद्गृहसीमासु, सर्व्वे प्राणिनो 'नयन्ति'॥

अथ हविषो याज्यामाह। "अविष्यो वर्द्धते चारुरासाम्। जिह्वानामूर्द्धः स्वयशा उपस्थे [४]। उभे त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्। प्रतीची सिꣳहं प्रतिजोषयेते" इति। 'आसां' कुटिलानां, वा तिर्यगवस्थितानां दिशां मध्ये 'उपस्थे' उपरिभागे, 'स्वयशाः' स्वाधीनयशस्कः, 'वर्द्धते', । योऽयमादित्यरूपेणो-